

Skära, skära hafre.

trad.

Skä-ra, skä-ra haf-re, hvem skall haf-ren bin-da? Det skall all-ra kä-ra-sten min, om

jag kan ho-nom fin-na. Jag såg'-en i går af-ton i det kla-ra må-ne-sken, han

sad' han skul-le kom-ma, till min fröjd och from-ma; När hvar tar sin, så tar jag min, så

får den sis-te in-gen.